

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1923

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 24

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά διατάγματα

- Περὶ αὐξήσεως εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 2170 ἐγκεκριμένης πιστώσεως δι' ἀντιμισθίαν ἐκτάκτου προσωπικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων. 1
- Περὶ τοῦ νέου «Πολιτικοῦ Ἡμερολογίου». 2
- Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐσωτερικοῦ λαχειοφόρου δανείου δραχμῶν 1.600.000.000 6 1) 2 ο) 1922. 3
- Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1923 συμβάσεως περὶ ἀγορᾶς σταφιδοκάρπου διὰ λογαριασμὸν Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1922 Ν. διατάγματος περὶ εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς καὶ διενεργείας πράξεων ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κλπ. (Ἀναδημοσίευσις). 4

Βασιλικά διατάγματα

- Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 5.000.000 εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Πρόνοιας καὶ Ἀντιλήψεως τῆς χρήσεως 1922-23. 5
- Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς λατομίας δι' ἀρχαιολογικοὺς λόγους παρὰ τὴν θέσιν Χαθάρᾳ τῆς συνοικίας Κοίλης (Πετραλῶνων) τῶν Ἀθηνῶν. 6
- Περὶ προσθήκης τρίτης τάξεως εἰς τὰ γυμνάσια Ἀρεοπέλεως, Κορωπίου καὶ Μολάων. 7

Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις

- Περὶ χορηγίας εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922-23 ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων κατὰ μεταφορὰν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ ἐπεκτάσεως τῆς περιλήψεως ἄρθρων τινῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων. 8

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ αὐξήσεως εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 2170 ἐγκεκριμένης πιστώσεως δι' ἀντιμισθίαν ἐκτάκτου προσωπικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν 1ην παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ νόμου 2170 τῆς 13 Ἀπριλίου 1920 ἐγκριθεῖσα ἐτήσια πίστωσις δραχμῶν εἰκοσι χιλιάδων δι' ἐκτα-

κτον προσωπικὸν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων αὐξάνεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23 εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000).

Τὸ παρὸν διάταγμα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Εν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γεωργιάδης

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Μ. Μίσσιος, Γ. Παπανδρέου, Ι. Σιώτης, Γ. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Π. Μαυρομιχάλης, Κ. Βούλγαρης.

ΕΚΘΕΣΙΣ

(2)

Τῆς ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Κοφινᾶ, Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, Δ. Αἰγινήτου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου, Χ. Παπαδοπούλου, ἀρχιμαγνήτου καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Π. Τσιτσικλῆ, δικηγόρου, καὶ Ἀμίκα Ἀλεξιάδου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

Συμμορφούμενοι πρὸς τὴν ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως μελετήσωμεν τὸ ζήτημα τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου καὶ ὑποδείξωμεν τὸν προσφορώτερον τρόπον τῆς μεταβολῆς αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἐπιστήμης καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν:

1) Ὅτι ἅπαντα τὰ ἔθνη τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ καθ' ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἔχουσιν ἤδη τὸ νέον Ἡμερολόγιον, τὸ καλούμενον Γρηγοριανόν, ἐν τῇ μετρήσει τοῦ χρόνου, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ὅμοια καὶ τὰ λοιπὰ ὀρθόδοξα Κράτη τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων, τῆς Ρωσσίας, τῆς Ρωμανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, περὶδεχόμενα ἤδη, διὰ τὰς σχέσεις τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν βίου, τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο.

2) Ὅτι ἡ ἐντεῦθεν προκύπτουσα ἡμερολογιακὴ ἀπομόνωσις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ σύμπαντος τοῦ λοιποῦ πεπολιτισμένου καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου, οὐ μόνον ἠθικῶς, ἀλλὰ καὶ ὁλικῶς εἶναι ἐπιζήμιος εἰς τὴν χώραν, διότι, ἐν ὅφ' ἐνὸς παρουσιάζει αὐτὴν ὑστεροῦσαν ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ προόδῳ καὶ τῇ πολιτισμῷ, ἀφ' ἑτέρου προξενεῖ σύγχυσιν, δυσχερείας καὶ ἀνωμαλίας εἰς τὴν Ἐπιστήμην, τὴν Βιομηχανίαν, τὸ Ἐμπόριον,

τὴν Συγκοινωνίαν, τὸ Χρηματοστῆριον, τὰ τηλεγραφήματα, τὴν δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ ἐν γένει τὰς πολιτικὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ συναλλαγὰς τοῦ τόπου.

3) Ὅτι τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον εἰς χρονολογικὰς συμφωνότερον τοῦ Ἰουλιανοῦ πρὸς τὴν Ἐπιστήμην διὰ τὴν μείζονα ἀκρίβειαν τῆς ἐν αὐτῷ παρεμβολῆς τῶν δισέκτων ἐτῶν, σχετικῶς πρὸς τὴν ἀληθὴ διάρκειαν τοῦ ἔτους. Δι' ὃ καὶ ὁ κανὼν τῆς γρηγοριανῆς παρεμβολῆς ἐνεκρίθη καὶ διατηρήθη καὶ ὅτ' αὐτῆς τῆς Διεθνoῦς ἐξ εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτροπῆς, τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Συνδέσμου τῶν Ἀκαδημιῶν πρὸς σύνταξιν νέου Ἡμερολογίου, ἀπηλλαγμένου τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ τε Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ Γρηγοριανοῦ, ἐν τῷ ὅτ' αὐτῆς κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἐν Ρώμῃ συνταχθέντι νέῳ Ἐπιστημονικῷ Ἡμερολογίῳ. Ὅθεν ἡ χρονολογία τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου εἰς προτιμυρία, οὐ μόνον ὡς παγκόσμιος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιστημονικῶς ἀκριβεστέρα τῆς τοῦ Ἰουλιανοῦ, τὴν ὁποίαν μόνῃ ἡ Ἑλλάς μεταξὺ ὅλων τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου διατηρεῖ εἰσέτι.

4) Ὅτι ἡ περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἀπόφασις τῆς ἐν Νικαίᾳ τῷ 325 συνελευθούσης Οἰκουμενικῆς Συνόδου διατάσσουσα, ὅπως ὅλοι οἱ χριστιανοὶ τῆς ὁψηλίου ἑορτάζωσι συγχρόνως καὶ συμφῶνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τότε ἀκμαζούσης ἀστρονομικῆς ἐπιστήμης τὸ Πάσχα, οὐ μόνον εἰς τὴν μεταρρυθμίαν τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου κατ' οὐδὲν ἀντίκειται, ἀλλὰ, ἀντιθέτως πρὸς ὅ, τι μέχρι πρότινος ἐνομίζετο, καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου εἰναι σύμφωνα.

5) Ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἔτει 1919, συσταθεῖσα εἰδικὴ ἐξ ἱεραρχῶν καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἀστρονομίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιστημονικοῦ ὑπομνήματος περὶ τῆς ὀρθότητος καὶ τοῦ ἐπικαιροῦ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμετέρου ἡμερολογίου, ἀποδεχθεῖσα τὰ ὑπὲρ τῆς μεταβολῆς ἐπιχειρήματα καὶ συμπεράσματα αὐτοῦ, ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ μεταρρύθμισις τοῦ ἡμερολογίου ἐν γένει δὲν προσκρούει οὔτε εἰς δογματικούς οὔτε εἰς κανονικούς λόγους καὶ ἐπομένως οὐδὲν κωλύει τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς ἀπὸ θρησκευτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως.

6) Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 20 Μαΐου 1919, παμψηφεί, οὐ μόνον τὴν ἄνω γνώμην τῆς ἐξ ἱεραρχῶν, θεολόγων καὶ εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν Ἐπιτροπῆς ἀπεδέχθη, ἀλλὰ καὶ, προβάσα περαιτέρω, ὑπέδειξεν εἰς τὴν Πολιτείαν ὅτι εἴνα ἐλευθέρω, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ χρήσιμον, νὰ προβῇ ἀμέσως, πρῶτῃ αὐτῇ εἰς μεταρρυθμίαν τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἣν ἀμέσως ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἔχει οὕτως:

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀσχοληθεῖσα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἡμερολογίου, κατόπιν μελέτης πάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ἐπιτροπῆς ὑποβληθεισῶν προτάσεων, ἀπεδέξατο ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, μὴ προσκρούουσα εἰς δογματικούς καὶ κανονικούς λόγους, δύναται νὰ γίνῃ μετὰ συνεννόησιν μετὰ πασῶν τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἰδίως δὲ μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ὃ θὰ ἴπτο ἀνάγκη νὰ ἀνατεθῇ ἡ πρωτοβουλία πάσης σχετικῆς ἐνεργείας. Ἐὰν ἡ Πολιτεία, μὴ ἐλπίζουσα ταχέαν ἀπεπεράτωσιν τοῦ νέου ἐπιστημονικοῦ ἡμερολογίου, αἰσθανομένη δὲ αὐξανούσας τὰς δυσχερεῖας τὰς σχετικὰς, ἐφ' ὅσον καὶ τὰ ὅμοια Κράτη ἐδέχθησαν τὸ Γρηγοριανόν, νομίζῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ παραμεινῇ εἰς τὸ σήμερον ὑφιστάμενον ἡμερολογιακὸν καθεστῶς, εἴνε ἐλευθέρω νὰ δεχθῇ τὸ Γρηγοριανόν ὡς Ἑωροπαϊκὸν ἡμερολόγιον, τῆς Ἐκκλησίας κρατούσης μέχρι τοῦ νέου ἐπιστημονικοῦ ἡμερολογίου τοῦ Ἰουλιανόν».

7) Ὅτι κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Ἱερᾶς Συνό-

δου, καθ' ἣν οὐ μόνον οὐδὲν θρησκευτικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν κώλυμα κατὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου ὑφίσταται, ἀλλὰ τοῦναντίον ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Πολιτείαν ὅτι εἶναι ἐλευθέρω, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, ὅπως προβῇ πρῶτῃ αὐτῇ εἰς τὴν μεταρρυθμίαν τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν ἡμερολογίου, χωρὶς νὰ θιγῇ τὰς θρησκευτικὰς, ἑορτὰς καὶ καθόλου τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι κατόπιν τῆς τοιαύτης ὑποδείξεως ὁλοκλήρως τὴν βαρεῖαν εὐθύνην, διὰ τὰς ἡθικὰς καὶ ὁλικὰς ζημίας τῆς χώρας, τὰς ἐκ τῆς ἡμερολογιακῆς ἀπομονώσεως ἡμῶν ἀπὸ σύμπαντος τοῦ λοιποῦ πεπολιτισμένου κύκλου προσερχομένας, φέρει ἑκτοτε ἡ Πολιτεία καὶ μόνῃ αὕτη.

8) Ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ὀρθόδοξοι αὐτοκεφάλαι Ἐκκλησίαι, ἂν καὶ ἀνεξάρτητοι ἑωυτοῖς, εἴνε ὅμως στενῶς συνδεδεμένοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἴνωμένοι, διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς πνευματικῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελοῦσαι μίαν καὶ μόνην τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ συνεπῶς οὐδεμία τοῦτων δύναται νὰ χωρισθῇ τῶν λοιπῶν καὶ ἀποδεχθῇ νέον ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ καταστῇ σχισματικὴ ἀπέναντι τῶν ἄλλων.

Ὅθεν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὅπως μεταβάλλῃ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον αὐτῆς, εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ὀφείλει, ἵνα μὴ ἀποσχισθῇ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦθ' ὅπερ, οὐ μόνον τὴν ἐνότητα καὶ ἀρμονίαν τῆς ὅλης ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θέλει καταστρέφῃ καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς μειώσῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Ἐθνικῆς ἀπόψεως εἶναι ἀσύμφορον καὶ ἐπιζήμιον, νὰ συνεννοηθῇ προηγουμένως, ὡς ἀποφαίνεται ἀνωτέρω καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν, μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

9) Ὅτι ἡ πρωτοβουλία τοῦ Διεθνoῦς Συνδέσμου τῶν Ἀκαδημιῶν, κατόπιν τῆς ἐπιμόνου ἀπαιτήσεως ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, σύνταξις κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἐν Ρώμῃ ὑπὸ μεγάλῃς ἐξ εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν Διεθνoῦς ἐπιτροπῆς νέου ἐπιστημονικοῦ ἡμερολογίου, ἀπηλλαγμένου τῶν κουνῶν ἐλαττωμάτων τοῦ τε Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, καὶ εἰς τὸ ὅποιον πρόκειται νὰ προσχωρήσωσι συγχρόνως ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη, διευκολύνει καὶ τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅπως προσχωρήσῃ εἰς αὐτό.

10) Ὅτι ἐκλιπόντων οὕτως ἡδὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν λοιπῶν λόγων, δι' οὓς ἡτιολογημένως μέχρι τοῦδε ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία διετήρησε τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἄνω ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς πανταχοῦ τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου κρατούσης κοινῆς γνώμης καὶ ζωηρᾶς ἐπιθυμίας ὅπερ τῆς ταχέως μεταβολῆς καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, ὅτι καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἥτις οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ ἀποχωρισθῇ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀληθείας, θέλει προβῇ εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου καὶ δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ κρατοῦσα ἡμερολόγιον, ὅπερ σὺν τῷ χρόνῳ βαίνει συνεχῶς βαθμυδὸν ἀνομακρυνόμενον τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ εἶναι διάφορον τοῦ εἰς πάντα τὰ ὀρθόδοξα Κράτη παρὰδεδομένου πολιτικοῦ. Ἐπομένως, ἡ μεταβὼ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου διαφορὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προσωρινὴ καὶ βραχείας διαρκείας.

Διὰ πάντας τοὺς ἀνωτέρω λόγους κρίνομεν πρέπον νὰ διατηρηθῇ προσωρινῶς ἐν ἰσχύϊ ὡς ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον τὸ Ἰουλιανόν, καθόσον δηλαδὴ ἀφορᾷ καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐν γένει, μέχρι οὐ συνεννοηθῶσι καὶ συναινέσωσι εἰς τὴν μεταβολὴν αὐτοῦ πᾶσαι αἱ ὀρθόδοξοι ἐκκλησίαι. Καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου, ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς σχέσεις καὶ πράξεις, θεωροῦμεν ταύτην ἀναγκαίαν, ἐπειγουσαν καὶ ἐπιβεβλημένην ὑπὸ πολλὰπλῶν καὶ μεγάλων ἡθικῶν καὶ ὁλικῶν συμπερόντων τῆς χώρας, καὶ συνεπῶς νομίζομεν ὅτι ἡ πολιτεία, ἔχουσα ἡδὴ καὶ τῆς ἐκκλησίας τὴν σχετικὴν συνάντησιν καὶ ὁπόθεν ἐν, μὴ δοναμένη δὲ ν' ἀναμένη τὴν ἄνω συνεννόησιν πασῶν τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ἥτις δυνατόν καὶ νὰ βραδύνῃ ἐπὶ

πολύ ακόμη, ὀφείλει νὰ εἰσελθῇ ἀμέσως εἰς τὴν παγκόσμιον ἐνότητά ἐν τῇ μετρήσει τοῦ χρόνου, εἰσάγουσα εἰς τὰς πολιτικὰς σχέσεις καὶ πράξεις τὴν Γρηγοριανὴν ἡμερομηνίαν, ἣτις προηγεῖται ἤδη κατὰ δέκα τρεῖς ἡμέρας τῆς Ἰουλιανῆς, χωρὶς νὰ θίξῃ πούσως τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς, ὡς ἐπράξεν πρὸ τινος καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὀρθόδοξα Κράτη, καὶ ὡς συνέβη πρὸ πολλοῦ ἐν Τραπεζουδανίᾳ. Εἰς πάσας τὰς χώρας ταύτας, ἐνῶ τὸ Κράτος ἔχει ὡς πολιτικὸν τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, κατ' οὗδ' ἐν κωλύει τοῦτο τὴν Ὀρθόδοξον καὶ τὴν Οὐνιτικὴν Ἐκκλησίαν ν' ἀκολουθῶσι διὰ τὰς ἐορτὰς τὸ Ἰουλιανόν. Πρὸς τοῦτους, θεωροῦμεν πρέπον, ὅπως, ἀνακρινουμένης ἀρμοδίως καὶ ἐγκαίρως τῆς μεταβολῆς ταύτης τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν ἡμερολογίου, παρακληθῇ τὸ Οἰκουμένικον Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν πρωτοδοξίαν τῆς συνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν πρὸς ὅσον ἐνεστὶ ταχυτέραν μεταρρυθμίσιν καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου.

Ὅθεν, μετὰ μακρὰν συζήτησιν καὶ μελέτην τοῦ θέματος, ὡς καὶ πάντων τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὸ ζητημάτων, συνετάξαμεν τὸ συνημμένον σχέδιον νόμου, ὅπερ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλλωμεν ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1923.

Π. ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου Ἐπιτροπὴ.

Ὁ Πρόεδρος

Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

Τὰ μέλη

Δ. Αἰγινότης, Χ. Παπαδόπουλος, Π. Τσιτσεκλής,

Ἀ. Ἀλεβιζάτος

(2)

Περὶ τοῦ νέου «Πολιτικοῦ Ἠμερολογίου».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν πρώτην παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου τοῦ 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἠμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

1) Ἀπὸ τῆς 16 Φεβρουαρίου 1923 καθ' ὅπασαν τὴν Ἑλλάδα ἀντικαθίσταται ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἐν γένει σχέσεσι τὸ ἰσχύον ἤδη Ἰουλιανὸν Ἠμερολόγιον διὰ νέου τοιούτου, ὅπερ ἀποκαλεῖται «Πολιτικὸν Ἠμερολόγιον».

2) Τὸ νέον Ἠμερολόγιον προπορεύεται τοῦ ἤδη ἰσχύοντος Ἰουλιανοῦ κατὰ δέκα καὶ τρεῖς πλήρεις ἡμέρας. Ἐπομένως ἡ 16 Φεβρουαρίου 1923 ἔσται ἐν πάσαις ταῖς πολιτικαῖς σχέσεσιν ἡ πρώτη Μαρτίου 1923.

3) Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ Ἰουλιανὸν Ἠμερολόγιον ὅσον ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐορτὰς.

4) Ἡ πρώτη Ἰανουαρίᾳ τοῦ νέου Ἠμερολογίου ἔσται ἡ πρώτη ἐκάστου νέου ἔτους. Ἡ Ἐθνικὴ Ἐορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου καὶ πάσαι αἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐορτάσμοι καὶ ἐξαρετέαι ἡμέραι ρυθμίζονται κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν Ἠμερολόγιον.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσαι αἱ νόμιμοι προθεσμίαι τοῦ δημοσίου, ἀστικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ ποινικοῦ δικαίου ἐν γένει, πᾶσαι αἱ δικονομικαὶ καὶ δικαστικαὶ προθεσμίαι παντὸς εἴδους δικαστηρίων καὶ ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν, πᾶσαι αἱ προθεσμίαι τῶν Διοικητικῶν ἐν γένει νόμων, οἰκονομικῶν, φορολογικῶν καὶ λοιπῶν, ὡς καὶ τῶν διοικητικῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων, πρὸς δὲ πᾶσαι ἐν γένει αἱ συμβατικαὶ προθεσμίαι, ἐφ' ὅσον πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι ἢ διορίαι δὲν ἤθελον λήγῃ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου, συμπεριλαμβανομένης, συνεχίζονται ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου 1923 τοῦ νέου Ἠμερολογίου καὶ λήγουσι κατὰ τὴν ἀντί-

στοιχὸν ἡμέραν τοῦ νέου Ἠμερολογίου μετὰ τὴν πάροδον τοῦ υπολειπομένου διὰ τὴν λήξιν αὐτῶν χρονικοῦ διαστήματος. Ἐξαιρέσει τούτου γίνεσθαι μόνον ἡ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

1) Διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1923 οἱ μισθοί, τὰ ἐπιδόματα, τὰ χορηγήματα, αἱ ἀποδοχαί, αἱ ἀποζημιώσεις παντὸς εἴδους, αἱ συντάξεις πάντων ἐν γένει τῶν πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν, ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν παντὸς βαθμοῦ, πρὸς δὲ πάντων τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν καὶ παντὸς προσώπου παρέχοντος τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἐπ' ἀμοιβῇ κατὰ μῆνα ὀρισμένη, ἐφ' ὅσον πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω παροχαὶ ἤθελον λήγῃ κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν Ἠμερολόγιον εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1923, καταβληθῶσιν τοῖς δικαιούχοις ἀναλόγως (pro rata) διὰ χρονικὸν διάστημα δέκα ἐπτὰ πλήρων ἡμερῶν.

2) Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὰ παντὸς εἴδους μισθώματα, ὑπομισθώματα, τροφαῖα, ὀφειλὰς τόκων καὶ παντὸς εἴδους μηχανίας χορηγίας, ὧν ἡ λήξις ἤθελε συμπίπτει ἐπίσης εἰς τὸ τέλος Φεβρουαρίου 1923.

3) Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐν γένει συμβάσεων καὶ παροχῶν διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀναλόγου καταβολῆς τῶν 17 ἡμερῶν θεωρεῖται συμπληρωθεὶς ὁλόκληρος ὁ μῆν Φεβρουάριος 1923, τῶν κατὰ μῆνα προθεσμιῶν ἀρχαμένων ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1923 τοῦ νέου Ἠμερολογίου καὶ ληγουσῶν εἰς τὸ τέλος τῶν ἀντιστοίχων μηνῶν τοῦ νέου Ἠμερολογίου.

4) Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐπίσης παροχῶν, ἐφ' ὅσον ἐξ οὐδὲ ποτε λόγῳ ἔχει προκαταβληθῇ ὁλόκληρον τὸ ποσόν, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1923, ποσὸν ἀνάλογον πρὸς ἑνδεκα ἡμέρας συμψηφίζεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν πρώτην ἐπομένην ἡμέραν.

Ἄρθρον 4.

Πάντα ἐν γένει τὰ ἐγγράφα, δημόσια καὶ ἰδιωτικά, τὰ δικόγραφα καὶ πιστοποιητικά παντὸς εἴδους, τὰ ἀναγόμενα εἰς νομικά καὶ πραγματικά γεγονότα παντὸς εἴδους, ὡς γεννήσεις, γάμους, θανάτους, δικαιοπραξίας κλπ. μέχρι καὶ τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, τὰ συνταχθέντα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νέου Ἠμερολογίου, θέλουσι μνημονεύῃ τὴν χρονολογίαν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἠμερολογίου, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποῦ ἐλάβον χώραν, σὺν τῇ προσθήκῃ τῶν λέξεων «παλαιὸν ἡμερολόγιον (π. ἡ.)».

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα ἀμφιβολία, διαφορὰ ἢ ἀμφισβήτησις, ἀναφυμένη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, λύεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τόπον Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ, μὴ ὑπάρχοντος Πρωτοδικαίου, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηγοδικοῦ, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 634—639 τῆς Πολ. Δικον., ἀπόσης τῆς σχετικῆς διαδικασίας διεξαχνομένης ἐφ' ἀπλοῦ χρόνου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ λοιπῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γονατᾶς

Τὰ μέλη

Ἀ. Ἀλεξανδρῆς, Μ. Μίσιος, Γ. Παπανδρέου, Ι. Σιώτης, Γ. Ν. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Π. Μαυρομιχάλης, Κ. Βούλγαρης.

(3)

Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐσωτερικοῦ Λαχειοφόρου δανείου δραχμῶν 1.600.000.000 6 1/2 ο/ο 1922.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1922 σύμβασις, ἔχουσα ὡς κατωτέρω.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐσωτερικοῦ Λαχειοφόρου δανείου δραχμῶν 1.600.000.000 6 1/2 ο/ο 1922.

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Π. Πρωτοπαπαδάκη καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ κ. Μ. Γούδα, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δ. Μαξίμου, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Λαχειοφόρου δανείου δραχμῶν 1.600.000.000 6 1/2 ο/ο 1922, ἥτοι τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων μετὰ ἢ ἄνευ λαχνοῦ ὁμολογίων τοῦ δανείου τούτου ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ κατατιθεμένων, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749 προσόδων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει λογίζει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς παρ' αὐτῇ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου κατατιθεμένας προσόδους τῶν ἀνωτάτων τόκων, ὃν αὐτὴ ἐκάστοτε καταβάλλει διὰ τὰς παρ' αὐτῇ ἐν ὄψει καταθέσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν.

Τῇ πρατεραιᾷ δὲ τῆς πληρωμῆς ἐκάστης δόσεως τοῦ δανείου θέλει μεταφέρει τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης πληρωτέων τοκομεριδίων καὶ ὁμολογιῶν καὶ τὸ ὑπόλοιπον θέλει θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν ὁμολογιῶν θὰ ἐνεργῇ διὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι καταστημάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Δύνανται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου καὶ εἰς Τραπεζικὰ καταστήματα τῆς ἁλλοδαπῆς ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ Τραπεζὰς καὶ Ἐταιρείας τῆς ἡμεδαπῆς, ὑπὸ ὅρους κανονισθησόμενους ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει λαμβάνει διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων ἢ κληρουμένων μετὰ ἢ ἄνευ λαχνοῦ ὁμολογιῶν προμήθειαν ἡμισυ ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (1/2 ο/ο) ἐπὶ τοῦ κατ' ἔτος ἀναγκαίου ποσοῦ διὰ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐκάστοτε πληρωνόμενα τοκομερίδια θὰ ἐπικολλῶνται ἠκυρωμένα διὰ διατρήσεως εἰς εἰδικὰ δι' ἐκάστην λήξιν βιβλία, ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον πληρώνονται. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἀριθμοῦ τινος βιβλίων προσαγομένα ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, θέλουσι καταστρέφονται διὰ τοῦ πυρὸς μετὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπικεκολλημένων τοκομεριδίων καὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, ἀποτελούμενης ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Πλαγκτικοῦ

Συνεδρίου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν καὶ ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συντασσόμενου τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ.

Ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς θὰ καταστρέφονται ἐπίσης διὰ τοῦ πυρὸς μετ' ἐξακρίβωσιν τῆς γνησιότητος αὐτῶν καὶ αἱ ἐκάστοτε ἐξοφλούμεναι εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ ὁμολογία.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν συμβαλλουσάντων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1922.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ὁ Ὑπουργὸς

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας

Π. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Μ. ΓΟΥΔΑΣ

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γουατᾶς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Μ. Μίσσιος, Γ. Παπανδρέου, Ι. Σιώτης, Γ. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριακός, Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Π. Μαυρομιχάλης, Κ. Βούλγαρης.

(4)

*Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1923 συμβάσεως περὶ ἀγορᾶς σταφιδοκάκπου διὰ λογαριασμοῦν Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1922 Ν. διατάγματος «περὶ εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς καὶ διενεργείας πράξεων ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κλπ.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν πρώτην παράγραφον τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1922 ἀποφάσεως τῆς Ἑπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1923 σύμβασις «περὶ ἀγορᾶς σταφιδοκάκπου διὰ λογαριασμοῦν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου», ἥς δημοσιεύεται κατωτέρω τὸ κείμενον.

Ἄρθρον 2.

1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἰσῆς πρὸς τὴν κατὰ τὰ κατωτέρω ἀποτιμωμένην ἀξίαν τοῦ ἐξαγομένου ἢ μεταπωλούμενου σταφιδοκάκπου, πᾶς ὅστις ἐξάγει εἰς τὴν ἁλλοδαπὴν ἢ μεταπωλεῖ πρὸς τοιαύτην ἐξαγωγὴν σταφιδοκάκπον, ἀγορασθέντα παρὰ τοῦ Δημοσίου, δυνάμει τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως καὶ ἐκποιήθησιν ἐν δημοσίῳ συναγωνισμῷ πρὸς οἰκονομματοποίησιν.

2. Ὁ οὕτως ἐξαχθόμενος ἢ μεταπωλούμενος σταφιδοκάκπος κατὰσχεται διοικητικῶς καὶ ἐκποιεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς μνημονευθείσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωρεῖται καὶ πᾶς, ὅστις ὅπως δήποτε ἀποκητῆσας σταφιδοκάκπον ἐκ τοῦ συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν πωληθέντος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς οἰκονομματοποίησιν χρησιμοποιεῖ αὐτὸν πρὸς κατασκευὴν οἴνων, μυσελίου ἢ σιροπιῶν.

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως ἐξ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 19 (Τεύχος Α') τῆς 20 Ἰανουαρίου ἐ. ε., φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. 'Ο οὗτω χρησιμοποιούμενος, σταφιδοκάρπος, τὰ ἐξ αὐτοῦ παραχθέντα προϊόντα, ὡς καὶ πάντα τὰ χρησιμοποιηθέντα πρὸς τοιαύτην κατεργασίαν μηχανήματα κατὰσχόνται διοικητικῶς καὶ ἐμποιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς μνημονευθείσης συμβάσεως.

3. Τὸ ἐν τρίτῳ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιβαλλομένης ποινῆς ἀποδίδεται εἰς τὸν μνηυτὴν ἢ τὴν ἀνακαλύπτουσαν ἀρχήν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ εἰσαγωγῆς, ἐξαγωγῆς καὶ διανεργείας πράξεων ἐπὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κλπ.» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς : «3. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, ὅπως, ἐπὶ ἐξαγωγῆς τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 3 ἐμπορευμάτων εἰς ὁμοῦς ἐπικρατείας εἰσάγωνται ὑπὸ ὁρισθησόμενους διὰ Β. Δ. ὅρους, ἀντὶ τοῦ μὴ μεταβιβαζομένου ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Δημόσιον τμήματος τοῦ συναλλάγματος καὶ ἰσάξια ἐν ὅλῳ ἢ μέρει πρὸς τὸ τμήμα τοῦτο ἐμπορεύματα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ Ν. διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

«1. Πᾶσα Τράπεζα ἢ Τραπεζικὸς οἶκος, ἐνεργούντες πράξεις ἐπὶ συναλλάγματος, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβιβάξωσι πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ καταβολῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς ταύτης τοῦ ἀντικειμένου εἰς δραχμὰς, ἐφ' ὅσον τὸ συνάλλαγμα τοῦτο εἶνε Τραπεζικὸν καὶ τῆς ἀρεσιείας τῆς, ποσοστὸν 15 ο) ἐκ τοῦ ἡμερησίου ἀγοραζομένου παρ' αὐτῶν συναλλάγματος ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς, ὑποβάλλοντες ὑποχρεωτικῶς καθ' ἑκάστην ἐσπέραν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πέντακας ἀγορᾶς συναλλάγματος συνεταγμένους καθ' ὑποδείχθησόμενον ὑπὸ ταύτης τύπον καὶ τρόπον. Ἡ τιμὴ τοῦ οὗτω μεταβιβαζομένου συναλλάγματος ὁρίζεται διὰ μὲν τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν Ltd, τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν καὶ τὴν Τράπεζαν Ἀνατολῆς ἴση πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν ἀποκτῆσεως τοῦ συναλλάγματος παρὰ τῶν Τραπεζῶν τούτων, διὰ πάσας δὲ τὰς λοιπὰς Τραπεζὰς ἢ Τραπεζικικοὺς οἴκους ἴση πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν τοῦ παρ' αὐτῶν ἀγοραζομένου συναλλάγματος, ὅστις ὁμοῦς οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀνώτατον μέσον ὅρον τῆς τιμῆς τῆς ἡμερησίας ἀποκτῆσεως τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων Τραπεζῶν».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ Ν. διατάγματος αἱ λέξεις «ἐκ δύο τμηματάρχων» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἐκ τριῶν τμηματάρχων», εἰς τὴν πέμπτην δὲ σειρὰν τῆς ἰδίας παραγράφου μετὰ τὰς λέξεις «γραμματῶς α' ἢ β' τάξεως» προστίθενται αἱ λέξεις «ἐκ τριῶν γραφέων α' ἢ β' τάξεως».

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ὅστινος αἱ λεπτομέρειαι δύναται νὰ κανονίζωνται διὰ Β. διαταγμάτων, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσ. σως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τοὺς ἑματέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Σ. Γουατῆς

Τὰ Μέλη

Α. Ἀλεξανδρῆς, Μ. Μίσσιος, Γ. Παπανδρέου, Γ. Κοφινᾶς, Α. Χατζηκυριάκος, Γ. Σίδερης, Α. Δοξιάδης, Γ. Ἐμπειρίκος, Π. Μαυρομιχάλης, Κ. Βούλγαρης.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἀγορᾶς σταφιδοκάρπου διὰ λογαριασμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς τὸν σκεπὸν προσθέτου προστασίας τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδας, τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1923 ἀγοράσῃ διὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοὺς κατωτέρω ὅρους μέχρις εἰκοσιν ἑκατομμυρίων (20.000.000) ἐνεργικῶν λιτρῶν σταφίδας, ἐφ' ὅσον προσφέρεται τοιαύτη, ἐπιφυλασσόμενον ν' αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη, κατὰ δέκα εἰσέτι ἑκατομμύρια ἐνεργικῶν λιτρῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ πρὸς ἀγορὰν προσφερομένη σταφὶς δέον νὰ εἶνε καλῶς ἀπεξηραμένη καὶ κεκαθαυμένη, ὥστε νὰ εἶνε κατάλληλος δι' ἐξαγωγήν πρὸς βρώσιν. Σταφὶς νοθευμένη δι' ὕδατος, ὑπολειμμάτων ἐκκαθαριστικῶν μηχανῶν ἢ ἄλλων οὐσιῶν ἢ περιέχουσα χονδράδας εἰς ἀναλογία ἀνωτέραν τῶν 2 ο) εἶνε ἀπαράδεκτος πρὸς ἀγοράν.

2. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποιότητα σταφίδας, προσφερομένης εἰς τὸ Δημόσιον, αἱ διαφωνίαι λύονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 20 τῆς ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1905 συμβάσεως περὶ συστάσεως τῆς Προνομίου Ἑταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδας.

Ἄρθρον 3.

1. Δικαίωμα πωλήσεως σταφίδας πρὸς τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης, ἔχουσι μόνον παραγωγοὶ καὶ Συνεταιρισμοὶ παραγωγῶν ἢ καὶ ἐνώσεις τοιούτων Συνεταιρισμῶν.

2. Ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ Συνεταιρισμοῦ ἢ ἐνώσεως Συνεταιρισμῶν, ἡ ἰδιότης τοῦ παραγωγῶν δέον ν' ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικῶν τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτήμα τοῦ προσάγοντος τὴν σταφίδα πρὸς πώλησιν παραγωγῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν πωλουμένη σταφὶς δέον νὰ παραδίδηται ὑπὸ τῶν πωλητῶν ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν τῆς Προνομίου Ἑταιρείας εἰς τὰ ὑφιστάμενα κέντρα παραλαβῆς, ἐλευθέρᾳ παντὸς φόρου ἢ ἄλλου οἰουδήποτε βάρους ἢ δικαιώματος εἰσπρατταμένου συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν σταφιδοκάρπου εἰς ἀποθήκας πάντων τούτων ἐπιβαρυνόντων τὸν πωλητὴν.

2. Ἀμα τῇ παραλαβῇ τῆς σταφίδας, ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος τῆς Προνομίου Ἑταιρείας θέλει ἐκδίδῃ ἐπὶ τῇ βάσει ζυγίσσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σταφίδας εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν οἰκίαν ἀπόδειξιν παραλαβῆς ἥτις, προσαγομένη ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ εἰς τὸ πλησιέστερον ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, θέλει παρέχῃ εἰς αὐτὸν βεβαίωμα ἀπολήψεως τοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ὁριζομένου τμήματος τοῦ παραδοθέντος σταφιδοκάρπου, συμφώνως πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τῆς παρούσης καταρτισθόμενον κανονισμόν.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ τιμαὶ τῆς κατὰ τὴν παρούσαν ἀγοραζομένης σταφίδας ὁρίζονται ἀκλυύτως :

α') Διὰ σταφίδας ἐκλεκτῆς ἢ καλῆς ποιότητος τῶν ἐπαρχιῶν Αἰγιαλείας, Κορινθίας, Πατρῶν, Ναυπακτίας καὶ Δωρίδος δραχμαὶ τρισχίλια (3.000) κατὰ ἐνεργικὸν χιλιόλιτρον.
β') Διὰ σταφίδας μὴ δυναμένας νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν τῶν περιφερειῶν Αἰγιαλείας, Κορινθίας, Πα-

τρών, Ναυπακτίας και Δωρίδος, ως και διὰ πάντα σταφιδόκαρπον παραγόμενον εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας, πλὴν τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων τεσσάρων ἐπαρχιῶν, δραχμαὶ δύο χιλιάδες ἐννεακόσιοι (2900) κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον.

γ') Διὰ σταφίδας τῶν ἐπαρχιῶν Μεσσηνίας, Καλαμών, Ὀλυμπίας καὶ Πυλίας δραχμαὶ δύο χιλιάδες ὀκτακόσιοι (2800) κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον.

2. Πᾶσα διαφωνία ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπαγωγὴν σταφιδόκαρπου εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν λύεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 20 τῆς ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1905 συνδεδειγμένης περὶ συστάσεως τῆς Προνομιούχου Ἐταιρείας πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδας.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ δυνάμει τῆς παρούσης ἀγοραζόμενος σταφιδόκαρπος θὰ διατίθεται μόνον πρὸς παραγωγὴν οἴνου πνεύματος ὑπὸ τῆς ἐγγωρίου βιμηχανίας, πωλούμενος εἰς δημοσίους πλειοδοτικούς συναγωνισμοὺς ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀπακλειστικῶς πρὸς οἰνοπνευματοποιούς τῆς δευτέρας κατηγορίας.

2. Αἱ ὡς ἄνω πλειοδοσίαι θὰ ἐνεργῶνται μετ' ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὑποίου εὑρίσκεται ἐναποθηκευμένος ὁ πωλούμενος σταφιδόκαρπος, ἐκ τοῦ οἰκείου Οἴκου. Ἐφόρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ οἰκείου ὑποκαταστήματος τῆς Προνομιούχου Ἐταιρείας, τὸ ἀποτέλεσμα δὲ αὐτῶν θὰ ὑπόκειται εἰς ἔγκρισιν τῶν ἀνωτέρω Ὑπουργῶν.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρούσαν πλειοδοσίαι δύνανται μετ' ἄδειαν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἐνεργηθῶσι συγχρόνως καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐνώπιον ἐπιτροπῶν συγκροτουμένων ὡς ἄνω.

4. Τὰ ἔξοδα τῶν κατὰ τὸ παρὸν πλειοδοσιῶν βαρύνουσι τοὺς τελευταίους πλειοδότας.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐξαιρετικῶς ἐὰν τὸ ἐξαγωγίμιον ἀπόθεμα δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐξωτερικῆς καταναλώσεως καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐπαρχιακῶν σταφίδων ἔχει ὑπερβῇ τὰ 54 σελίνια κατ' Ἀγγλικὸν στατήρα fob εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας ἐξαγωγῆς, ἐπιτρέπεται ὅπως, μετὰ προηγουμένην ἐκάστοτε ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, στηριζομένην εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διατίθεται διὰ πλειοδοσιῶν, ἐνεργουμένων κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγούμενῳ ἄρθρῳ τρόπον, ὀριζόμενα ἐκάστοτε ποσὰ ἐκ τῆς ἡγοραζομένης διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου σταφίδας εἰς τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον ἐπὶ τιμῇματι εἰς δραχμὰς οὐχὶ κατωτέρω τοῦ ἀναλογούντος εἰς τ' ἀνωτέρω 54 σελίνια κατ' Ἀγγλικὸν στατήρα fob εἰς ἑλληνικὸν λιμένα ἐξαγωγῆς.

2. Ἐκποιήσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπεται ὅπως ἐνεργῶνται μόνον μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1923.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης παραλαβὴν, ἀποθήκευσιν καὶ διαφύλαξιν τῆς ἀγορασθεμένης σταφίδας, ἡ Προνομιούχος Ἐταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπασχολήσῃ τὰς κατὰ τόπους ὑπηρεσίας αὐτῆς μεριμνῶσα περὶ εὐρέσεως τῶν ἀναγκαζουσῶν ἀποθηκῶν, ὧν τὰ μισθώματα, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἰδιαιτήτων τῆς Προνομιούχου Ἐταιρείας ἀποθηκῶν θὰ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

2. Ζημίαι ἐξ ἀνωτέρας βίας βαρύνουσι τὸ Δημόσιον, τῆς Προνομιούχου Ἐταιρείας εὐθυνόμενης ἐναντι αὐτοῦ διὰ δόλον ἢ ἀμελείαν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς.

3. Ἡ Ἐταιρεία ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ μεριμνᾷ περὶ ἀσφαλίσσεως τοῦ ἐναποθηκευμένου σταφιδόκαρπου κατὰ τῶν κινδύνων πυρὸς, τῶν οἰκείων ἀσφαλιστῶν βαρυνόντων τὸ Δημόσιον καὶ καταβαλλομένων διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

4. Πλὴν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω βαρυνόντων τὸ Δημόσιον ἐξόδων, ἡ Προνομιούχος Ἐταιρεία οὐδεμίαν θέλει ἔχει ἀποίτησιν κατὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς παρεχόμενας παρ' αὐτῆς δυνάμει τῆς παρούσης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει νὰ καταβάλῃ τὸ ὡς ἄνω ὀριζόμενον ἰσότιμον τοῦ ἀγοραζομένου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου σταφιδόκαρπου, ὡς καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ παρούσῃ ὀριζόμενα συναφῇ ἔξοδα ἄγουσα εἰς χρέωσιν εἰδικῶν ἀλληλοχρέου τοκοφόρου λογαριασμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Σταφιδόκαρπος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου» πάσας τὰς αὐτὰ ἐνεργουμένας παρ' αὐτῆς πληρωμὰς.

2. Ὁ λογαριασμὸς οὗτος θὰ πιστωθῇ ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ δραχ. 20 κατ' Ἀγγλικὴν λίραν, μεταβιβαζομένην εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1922 μέχρι 10 Αὐγούστου 1923 ἐκ τοῦ τιμήματος πωλήσεως σταφίδων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, χρεουμένου τοῦ παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου δι' ἀγορὰν συναλλάγματος πρὸς ἐξυπηρέτησιν κρατικῶν ἀναγκῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τοῦ καθαρῶ προῖοντος τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης ἐκποιήσεων τοῦ ἀγορασθέντος σταφιδόκαρπου.

3. Ὁ τόκος τοῦ ὡς ἄνω ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ ὀρίζεται εἰς 6 ο/ο ἐτησίως, πρὸς ἐξασφάλισιν δὲ αὐτοῦ, πλὴν τῶν ρηθεισῶν δραχμῶν 20 κατ' Ἀγγλικὴν λίραν, συνομολογεῖται ὅτι θὰ θεωρηθῇ αὐτοδικαίως ἐνεχυριασμένη ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πᾶσα ἀγορασθεμένη ποσότης σταφιδόκαρπου.

4. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται λογαριασμὸς θέλει κλεισθῇ καὶ κανονισθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1923, ἐπιτροπομένου εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ τελικοῦ λογαριασμοῦ φέρῃ εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ ἐν ὄψει ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον λογαριασμοῦ.

5. Ἐὰν ὁ τελευταῖος λογαριασμὸς τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεταφορᾶς τοῦ ὡς ἀνωτέρω χρεωστικοῦ υπολοίπου δὲν παρουσιάζει πιστωτικὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑπόλοιπον ποσῶ ἴσου πρὸς τὸ μεταφερόμενον χρεωστικόν, τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ μετὰ τόκου τὸ ἀνάλυτον τοῦτο χρεωστικὸν ὑπόλοιπον ἐπὶ τῇ εἰδοποιήσει τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

6. Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω λογαριασμὸς θὰ υποβληθῇ ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ὀριζομένης χρονολογίας.

7. Πλὴν τοῦ ὡς ἄνω ὀριζομένου τόκου ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἰς οὐδεμίαν ἑτέραν θὰ δικαιούται ἀμοιβὴν ἢ ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 10.

Αἱ λεπτομέρειαι ἐν σχέσει πρὸς τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀγοραζομένου σταφιδόκαρπου θὰ κανονισθῶσι δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Προνομιούχου Ἐταιρείας, ἀνακοινουμένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 11.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μέχρι τῆς 10 Αὐγούστου 1923 οὐδεμίαν ἐπιφέρει μεταβολὴν

εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἐξ ἐξαγωγῆς σταφίδων συναλλάγματος, τῆς τιμῆς βάσεως παραμενουμένης καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἴσης πρὸς δραχ. 155 κατ' Ἀγγλικὴν λίραν.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τοῦ κυρώσαντος τὴν παρούσαν σύμβασιν Ν. διατάγματος θέλει ἀπαγορευθῇ ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ νόμου ΓΠ' τῆς 17 Ἰουλίου 1905 πᾶσα κατὰ παράβασιν τῆς παρούσης χρησιμοποίησις ἢ διάθεσις ἀγορασθέντος παρὰ τοῦ Δημοσίου σταφιδονάρπου, ἀποτιμωμένου διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ποινῶν εἰς δραχ. 5,000 ἐκαστοῦ ἐνετικῶ χιλιολίστρου.

Ἡ παρούσα συνεισφορά εἰς τρία πρωτότυπα, ἐκαστοῦ τῶν συμβληθέντων λαβόντων ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1923.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Γ. ΣΙΑΦΕΡΗΣ

Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Συνδιοικητὴς
Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὴν Προνομιοῦχον Ἐταιρείαν πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος.

Ὁ Διευθύνων Σύμβουλος
Δ. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς
Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ χορηγίας ἐπὶ τῶν πιστώσεων δραχ. 5,000,000 εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως τῆς χρήσεως 1922-23.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 21/27 Δεκεμβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2764 κλπ.», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1922—23 χορηγεῖται πίστωσις δραχ. πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) δι' ἐπιχορήγησιν εἰς τὸ ταμεῖον περιθάλψεως προσφύγων (Ν. διάταγμα 3-11-1922) καταλογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 4 ἄρθρον 12 πεντάκις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Γ. Κοφινάς

(6)

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς λατομίας δι' ἀρχαιολογικοὺς λόγους παρὰ τὴν θέσιν Χαβάρα τῆς συνοικίας Κοίλης (Πετραλώνων) τῶν Ἀθηνῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 587 «περὶ λατομείων» καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθὲν Β. διάταγμα τῆς 27 Μαρτίου 1919, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ στηριζομένη εἰς γνωμοδότησιν εἰδικῶς συσταθείσης Ἐπιτροπῆς, προτεινάσης τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς λατομίας εἰς τὸν βράχον «Χαβάρα», τῆς συνοικίας «Κοίλης» (Πετραλώνων) τῶν Ἀθηνῶν καὶ καθ' ὅλον τὸν βραχέως σχηματισμὸν τὸν μεσημβρινοδυτικῶς τοῦ λόφου τῆς Πνυκός, διὰ λόγους ἀρχαιολογικοὺς, ἀφορῶντας εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς μορφῆς καὶ τῆς γεωγραφικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἱστορικῶν τούτων χώρων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἀπαγορεύομεν τὴν λατομίαν εἰς τὴν βράχον «Χαβάρα» τῆς συνοικίας Κοίλης (Πετραλώνων) τῶν Ἀθηνῶν καὶ καθ' ὅλον τὸν βραχέως σχηματισμὸν τὸν μεσημβρινοδυτικῶς τοῦ λόφου τῆς Πνυκός μέχρι τῆς μισγαγιέας τῆς ἀρχαίας Κοίλης.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργός
Α. Χατζηκυριακός

(7)

Περὶ προσθήκης τρίτης τάξεως εἰς τὰ γυμνάσια Ἀρεοπόλεως, Κορωπίου καὶ Μολάων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον 567, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἐκτελοῦντος τὴν ὑπ' ἀριθ. 824 πράξιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Προστίθεται καὶ τρίτη τάξις εἰς τὰ γυμνάσια Ἀρεοπόλεως, Κορωπίου καὶ Μολάων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1923.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργός
Ι. Σιώτης

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(8)

Ἀριθ. 9062.

Περὶ χορηγίας εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1922-23 ἀνακληρωματικῶν πιστώσεων κατὰ μεταφορὰν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ ἐπεκτάσεως τῆς περικλήψεως ἄρθρων τινῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον 2764, ὡς οὗτος συμπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 21/27 Δεκεμβρίου 1922 νομοθετικοῦ διατάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ νόμου 1555, ἀποφασίζομεν

1) Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῆς χρήσεως 1922—23 οὖντας ἢ διάθεσις ἐπετράπη διὰ τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος νομοθετικοῦ διατάγματος μεταφέρεται ποσὸν δραχμῶν τριῶν ἑκα-

τομυρίων διακοσίων οκτώ χιλιάδων (3.208.000) εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κατωθὶ πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων καταδειχθεῖσιν ἀνεπαρκῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Κεφ. 16 ἄρθρ. 4. Ἐξόδα γραφείου καὶ ἀρχείου : ἤτοι ὑλικὸν καταρτίσεως καὶ συντηρήσεως γραφείων καὶ ἀρχείου, ὑλικὸν ἐν γένει ἀλληλογραφίας καὶ ἔξοδα παραλαβῆς καὶ ἀποστολῆς αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν λογιστικῶν στοιχείων παραλαβῆς καὶ μεταφορᾶς τοκομεριδίων καὶ τίτλων τῶν διαφόρων δανείων, ἀγορὰ γραφομηχανῶν, ἀριθμητικῶν μηχανῶν, οἰκονομικῶν συγγραμμάτων, ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, προμήθεια χαρτοῦ δι' ἐντύπων, βιβλίων, προϋπολογισμοῦς, ἀπολογισμοῦς, ἰσολογισμοῦς, ἐγκυκλίους, ἔξοδα γραμμογραφήσεως καὶ βιβλιοδετήσεως, ἔξοδα δημοσιεύσεων εἰς ἐφημερίδας καὶ ἔξοδα κατασκευῆς στολῶν κλητῆρων, ὡς καὶ ἐπενδυτῶν ἐργατῶν ἀρχείου 24.000

Κεφ. 16 ἄρθρ. 5. Ἐνδίκιον καταστήματος Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν παραρτημάτων, ὑλικὸν θερμάνσεως καὶ καθαριότητος, ἔξοδα καὶ ὑλικὸν φωτισμοῦ καὶ ὑδρεύσεως 10.000

34.000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Κεφ. 4 ἄρθρ. 3. Γραφικὴ ὕλη Ἐφεσίων καὶ Εἰσαγγελίων Ἐφεσίων 40.000

Κεφ. 5 ἄρθρ. 4. Γραφικὴ ὕλη καὶ φωτισμὸς Πρωτοδικείων καὶ Εἰσαγγελίων Πρωτοδικῶν, ἐκτακτὰς ἐπιχορήγησις πρὸς τήρησιν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν δικῶν τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου καὶ πρὸς συμπλήρωσιν ἀνεπαρκῶν ἐπιχορηγήσεων 280.000

320.000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Κεφ. 1 ἄρθρ. 2. Γραφικὴ ὕλη, χαρτὴς, βιβλιοδετήσεις, προμήθεια γραφομηχανῶν καὶ ὑλικῶν αὐτῶν, ἐπιδιόρθωσις αὐτῶν, μεταφορὰ ἐντύπων, ταχυδρομικὰ τέλη, σκεύη καὶ ἐπιπλα καὶ ἔξοδα ἐπιδιορθώσεως αὐτῶν. Στολὰς κλητῆρων, προμήθεια συγγραμμάτων, ἀγορὰ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν καὶ βιβλιοδετήσεως αὐτῶν 20.000

Κεφ. 1 ἄρθρ. 6. Ἐξόδα δημοσιεύσεων εἰς ἐφημερίδας, ὡς καὶ ἀμοιβὴ ἱατρῶν διὰ σύνταξιν ἐκθέσεων πρὸς χορήγησιν ἀδειῶν λόγῳ ἀσθενείας εἰς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετὰς δικαιοδοσίας Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ ἀμοιβὴ μελῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει περὶ ἱκανότητος τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν καθηκόντων των 15.000

Κεφ. 2 ἄρθρ. 7. Αποζημίωσις καὶ ὁδοιπορικὰ ὑπαλλήλων λόγῳ μεταθέσεως ἢ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας 10.000

Κεφ. 3 ἄρθρ. 5. Ἱπποφορβή 80.000

Κεφ. 4 ἄρθρ. 12. Χορηγήματα ἀπολυμένων ἀνικανῶν ὁπλιτῶν, ἔξοδα κηδείας ἀπάρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν καὶ ἀμοιβὴ ἱερέων διὰ κηδείας καὶ ὁκοδοσίας 5.000

Κεφ. 4 τρις ἄρθρ. 2. Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἔξοδα μεταφορᾶς ὑλικῶν 35.000

Κεφ. 4 τρις ἄρθρ. 3. Ἐξόδα ἐν γένει γραφείων 40.000

250.000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Κεφ. 29 ἄρθρ. 1. Ἐπισκευὴ καὶ συντήρησις διαφόρων κτιρίων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐκάστης ἐπαγομένης δαπάνης κατὰ τῶν 10.000 δραχμῶν 200.000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Κεφ. 2 ἄρθρ. 1. Τακτικαὶ ἀποδοχαὶ ἐν γένει προσωπικοῦ Ἀνωτέρας Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ τῶν μέσων Ἐμπορικῶν Σχολῶν 230.000

Κεφ. 4 ἄρθρ. 3. Ὀδοιπορικὰ καὶ ἀποζημιώσεις προσωπικοῦ Επιθεωρήσεως Μεταλλείων 8.000

Κεφ. 9 ἄρθρ. 2. Τακτικαὶ ἀποδοχαὶ στατιστικῶν ὑπαλλήλων Λιμεναρχείων καὶ Τελωνείων 61.000

299.000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Κεφ. 1 ἄρθρ. 8. Συντήρησις καὶ λειτουργία αὐτοκινήτου ἢ μισθωμὰ ὀχήματος ἐν περιπτώσει βλάβης αὐτοῦ 50.000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Κεφ. 1 ἄρθρ. 10. Ἀποζημίωσις λόγῳ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἡμερήσια ἐπιδόματα καὶ ἔξοδα μεταγωγῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ Ναυτικῶν ἢ Λιμενικῶν ἀρχῶν, ἔξοδα δικαστικά, νοσηλείας καὶ κηδεῶν 300.000

Κεφ. 5 ἄρθρ. 2. Ὑλικά, ἐργαλεῖα καὶ μηχανήματα δι' ἐπισκευὰς, μετασκευὰς καὶ μικρὰς κατασκευὰς πλοίων καὶ Ναυστάθμου Σαλαμίνος ὑλικὸν συντηρήσεως πλοίων, μηχανῶν, μηχανημάτων, προμήθεια καὶ ἀγορὰ ρυμουλκῶν ἀτμάκων, βενζινακίων, ἐφοδίων, βαρούλκων, φορητῶν λείμων, ἐσχαρῶν ἀνελευσεως καὶ εἶδη ἐφοπλισμοῦ 1.000.000

Κεφ. 3 ἄρθρ. 1. Ἱματισμὸς πληρωμάτων, παραγομένων ἀρχικελειυστῶν, ραδιοτηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀνακαταστασμένων ναυτῶν καὶ εἰδικὸς ἱματισμὸς ἀεροπόρων 1.000.000

2.300.000

3.208.000

II) Ἡ κατονομασία τοῦ κεφαλαίου 36 ἄρθρου 4 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1922—23 τροποποιεῖται ὡς κατωθί : Αποζημίωσις ἐκτάκτου προσωπικοῦ διὰ τὴν ἐποπτείαν τῶν δημοσίων θεαμάτων καὶ ἐργατῶν διὰ τὴν σφράγισιν τῶν εἰσιτηρίων τῶν δημοσίων θεαμάτων καὶ ἀποζημιώσεις ἀνωτέρων ἐποπτῶν καὶ ποσὸς βεβαιώσεως οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων δικηθεμένων εἰς τὴν ἐποπτείαν τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν ἐν περιπτώσει μὴ ἐνοικιάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1923.

Ὁ Ὑπουργὸς

Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ